

สรุปผลเวทีเสวนา

กิจกรรมเสวนาเครือข่ายผู้นำไทยพุทธเพื่อส่งเสริมกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข จชต.

ระหว่างวันที่ ๓-๔ กันยายน ๒๕๕๕

ณ ห้องเสวนา ๒ โรงแรมซีเอสปัตตานี อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี

ด้วยเวทีเสวนาผู้นำไทยพุทธในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามโครงการเสวนาผู้นำไทยพุทธ เพื่อส่งเสริมกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข จชต. ประจำปี ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓-๔ กันยายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรมซีเอสปัตตานี อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี มีผู้เข้าร่วมเสวนา จำนวน ๑๕ คน ได้เสวนาถึงบทบาทของพี่น้องประชาชนชาวไทยพุทธในการส่งเสริมกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข ผลการเสวนา ได้ข้อสรุปร่วมกัน ดังนี้

๑. ภาพรวมของข้อคิดเห็นต่อนโยบายการพูดคุยเพื่อสันติสุข จชต.ของรัฐบาล ในข้อคิดเห็นโดยรวมว่า เห็นด้วยหรือไม่ ปรากฏผลดังนี้

๑.๑ เห็นด้วยกับนโยบายพูดคุยเพื่อสันติสุข จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๒๕ ที่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เพราะเห็นว่าถึงเวลาที่ทุกฝ่าย ควรจะหันหน้ามาพูดคุยกัน เพื่อลดความสูญเสียลดความรุนแรง เพื่อสันติสุขของพื้นที่ในอนาคต

๑.๒ ไม่เห็นด้วยกับการพูดคุยเพื่อสันติสุข จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๓ ที่ไม่เห็นด้วย เพราะยังขาดความมั่นใจและความชัดเจนในกระบวนการพูดคุยว่า จะมีความจริงจัง จริงใจ รวมถึงมีข้อตกลงที่เป็นประโยชน์กับพื้นที่ในกระบวนการพูดคุยครั้งนี้หรือไม่ เพียงใด

๑.๓ งดออกเสียงกับนโยบายการพูดคุยเพื่อสันติสุข จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๑ เพราะยังขาดความมั่นใจและความชัดเจนในกระบวนการพูดคุย

๒. เวทีเสวนาได้มีข้อคิดเห็นต่อนโยบายการพูดคุยเพื่อสันติสุขใน ๓ ประเด็นใหญ่ๆ ประกอบด้วย ๑) มีความกังวลอะไรกับนโยบายการพูดคุย ๒) มีความคาดหวังอะไรจาก นโยบายการพูดคุย ๓) เราจะช่วยกันอย่างไรให้นโยบายการพูดคุยบรรลุผลเดินหน้าต่อไปได้ ข้อสรุปมีดังนี้

๒.๑ มีความกังวลอะไรกับนโยบายการพูดคุย เวทีเสวนาให้ความเห็นว่า

๑) กังวลว่าฝ่ายรัฐ (Party A) จะยินยอมตามข้อเรียกร้องให้กับฝ่ายผู้เห็นต่าง (PartyB) มากเกินไป จนทำให้พี่น้องไทยพุทธในพื้นที่ที่มีความยากลำบากในการดำเนินชีวิต

๒) เมื่อมีพื้นที่ปลอดภัยให้กับผู้เห็นต่าง (MARA PATTANI) พี่น้องไทยพุทธรู้สึกกังวลใจกับความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง

๓) กังวลเรื่องความไม่จริงใจของทั้ง ๒ ฝ่าย ทำให้นโยบายการพูดคุยล้มเหลว และอาจขยายวงความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นระหว่างพี่น้องชุมชนไทยพุทธกับมุสลิมในพื้นที่ด้วย

๔) กังวลว่าจะมีผลประโยชน์แอบแฝงเข้ามาเกี่ยวข้องในนโยบายการพูดคุย เช่น ผลประโยชน์ทางการเมือง ทำให้นโยบายพูดคุยไม่คืบหน้า

-๒-

๕) กังวลว่าการต่อรองของทั้ง ๒ ฝ่าย จะจบลงที่การแบ่งแยกดินแดน ซึ่งไม่สามารถรับได้

๖) กังวลว่าประเทศผู้เป็นกลางที่ใกล้ชิดทั้ง ๒ ฝ่าย (มาเลเซีย) จะไม่เป็นกลางอย่างแท้จริง (ปัญหาความขัดแย้งภายในประเทศไทย ควรพูดคุยในประเทศไทย)

๗) กังวลเรื่องนโยบายการพูดคุยขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชน และคู่เจรจาพูดคุย ทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาชน

๘) กังวลว่านโยบายการพูดคุยจะยืดเยื้อยาวนาน จะทำให้ส่งผลกระทบต่อชาวไทย พุทธ ซึ่งเป็นคนส่วนน้อยในพื้นที่

๙) กังวลว่า การบริหารจัดการเรื่องนโยบายการพูดคุย รวมถึงเรื่องอื่นๆ ของรัฐล้มเหลว ไม่เกิดประโยชน์กับพื้นที่อย่างแท้จริง

๑๐) กังวลว่า คู่พูดคุย (กลุ่มที่เห็นต่าง) ไม่ใช่ตัวจริง ทำให้การพูดคุยไม่เกิดผลใดๆ

๑๑) กังวลว่าทุกฝ่าย จะใช้ประชาชนเป็นเพียงเครื่องมือเท่านั้น (ทุกครั้งที่ ๒ ฝ่าย จะอ้างทำเพื่อประชาชน) แต่ไม่ค่อยฟังเสียงที่แท้จริงของประชาชน

๒.๒ มีความคาดหวังอะไรจากนโยบายการพูดคุย

๑) อยากให้นโยบายพูดคุยสำเร็จ และให้พี่น้องไทยพุทธที่อพยพออกนอกพื้นที่ ได้กลับสู่มามากุมิ (พาคนกลับบ้าน)

๒) เมื่อพื้นที่เกิดความสงบ อยากให้มีการบังคับใช้กฎหมายและสิทธิต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งพุทธและมุสลิม

๓) ต้องการให้ความขัดแย้งและความรุนแรงทุกชนิดยุติลงภายใน ๑ ปี และพื้นที่เกิดสันติสุขภายใต้วิถีของแต่ละศาสนา

๔) อยากเห็นพี่น้องประชาชน สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ตามปกติ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๕) มีความคาดหวังว่านโยบายการพูดคุยในครั้งนี้ ประสบความสำเร็จ

๖) อยากเห็นวิถีการดำเนินชีวิตของพุทธ-มุสลิม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเหมือนเดิม โดยเฉพาะด้านการศึกษา อยากให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ร่วมกัน ไม่ต้องการให้แยกพุทธ-มุสลิม

๒.๓ เราจะช่วยกันอย่างไรให้นโยบายการพูดคุยบรรลุผลเดินทางต่อไปได้

๑) ช่วยกันแจ้งข่าว เบาะแส การก่อเหตุให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ

๒) กำหนดมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่าย โดยเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หากมีการปล่อยปละ ละเลย ไม่ดูแลพื้นที่ จนทำให้เกิดเหตุรุนแรง

-๓-

๓) ควรจัดเวที “สานเสวนา” ระหว่างผู้นำศาสนาทั้ง ๒ ศาสนา (อิหม่ามกับ เจ้าอาวาส หรือเจ้าอาวาสมอบหมาย) ให้มีเวทีพูดคุยทำความเข้าใจ เพื่อลดความขัดแย้งในเรื่องต่างๆ (เพราะประชาชน เชื้อพืงผู้นำศาสนา) และประชาชนในพื้นที่ต้องไม่สร้างความแตกแยก ต่อกัน

๔) ในเขตพื้นที่นโยบายการพูดคุยของทั้ง ๒ ฝ่าย ควรมีตัวแทนของภาคประชาชน เข้าร่วมด้วย

๕) ควรมีมาตรการในการดูแลธุรกิจผิดกฎหมายและปัญหาเสพติด โดยเฉพาะ ใบกระท่อมจากประเทศเพื่อนบ้าน เพราะเป็นปัญหาหนึ่งในการสร้างความรุนแรงในพื้นที่

๖) ควรนำข้อเสนอจากภาคประชาชน ไปเสนอต่อคู่เจรจาพูดคุยทั้ง ๒ ฝ่าย (Party A และ B) เพื่อให้ทั้ง ๒ ฝ่ายทราบว่าประชาชนต้องการอะไร

๗) รัฐต้องเรียกผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ทุกฝ่าย มาพูดคุยเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างกัน

๘) สนับสนุนให้พี่น้องไทยพุทธและมุสลิมในพื้นที่ เกาะกลุ่มกันให้แน่นแฟ้นและ อย่่าทิ้งกัน ภายใต้มิติสังคมพหุวัฒนธรรม

๙) ร่วมเป็นกำลังใจให้กับรัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ดำเนินการเรื่องกระบวนการพูดคุย บรรลุผลสำเร็จ
